

International Science Group

ISG-KONF.COM

VI

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"MOTIVATION OF PROFESSIONAL ACTIVITY OF
PEDAGOGICAL WORKERS"**

Tallinn, Estonia

February 11-14, 2025

ISBN 979-8-89692-740-2

DOI 10.46299/ISG.2025.1.6

MOTIVATION OF PROFESSIONAL ACTIVITY OF PEDAGOGICAL WORKERS

Proceedings of the VI International Scientific and Practical Conference

Tallinn, Estonia
February 11 – 14, 2025

UDC 01.1

The 6th International scientific and practical conference “Motivation of professional activity of pedagogical workers” (February 11 – 14, 2025) Tallinn, Estonia. International Science Group. 2025. 283 p.

ISBN – 979-8-89692-740-2

DOI – 10.46299/ISG.2025.1.6

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of accounting, Audit and Taxation, State Biotechnological University, Kharkiv, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Levon Mariia</u>	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
<u>Hubal Halyna</u> <u>Mykolaivna</u>	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ ЯК ВАЖЛИВОГО СКЛАДНИКА НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Лехніцька Світлана Іванівна,

к.філол.н., доцент

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Дубовенко Зоя Олексіївна

к.м.н., асистент,

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Використання інформаційних та комунікаційних технологій для надання медичних послуг на відстані має тривалу історію, що розпочинається ще з появи перших засобів зв'язку. У XIX столітті лікарі почали використовувати телеграф для консультацій щодо діагностики та лікування пацієнтів у віддалених районах. Голландський фізіолог Віллем Ейнтховен вперше передав ЕКГ за допомогою телефонного зв'язку. Зокрема, в Україні телемедицина вперше була застосована у 1935 році у Львові, коли професор Мар'ян Франке та професор Вітольд Липинський організували постійне використання телеелектрокардіографії [1].

У 50-х роках минулого сторіччя військові та космічні агентства, такі як NASA, розробляли системи дистанційного моніторингу здоров'я астронавтів. Крім того в США та Канаді лікарні почали проводити консультації між фахівцями через відеозв'язок. Перша повномасштабна телемедична система була побудована в 1967 році і пов'язала медичний пункт Бостонського аеропорту із Массачусетською лікарнею. Під час випробувань і налаштування телемедичних систем фахівці впевнились, що за їх допомогою можна як передавати на відстань графічні, текстові файли та інші дані, але й визначати і узгоджувати діагноз [5]. Одним із перших задокументованих джерел, де було вжито поняття «телездоров'я», вважається стаття 1970 року американського лікаря Кеннета Бердена, який працював у Массачусетській лікарні загального профілю. А термін «телемедицина» був введений до медичної літератури в 1974 році Р.Г. Марком [13].

У 90-х роках розвиток інтернету дав поштовх для створення перших телемедичних платформ. У багатьох країнах запустили програми з дистанційної діагностики та телеконсультацій. Зокрема, 1996 рік вважається початком часу комп'ютеро- або роботоасистуючої хірургії із використанням комп'ютерного інтерфейсу між лікарем та пацієнтом, що дозволяло передавати відповідні дані щодо руху на віддалений маніпулятор, який виконував безпосереднє фізичне втручання [5]. Зокрема, після двох років експериментальних досліджень в 1999 році була проведена роботоасистуюча холецистектомія у людини. У 2000 році під керівництвом професора Жака Марсо (медичні аспекти) та Моджи Годоссі (технічні аспекти) розпочався проект «Operation Lindberght». У 2001 році

відбулась перша клінічна телехірургічна операція (ендоскопічна холецистектомія у 68-річної жінки). Пацієнтка знаходилась у Страсбурзі, а хірург, який оперував, в Нью-Йорку. Телехірургічну операцію виконав професор Жак Марсо із асистентом професором Ганьє. В цей період напрямок телемедицина активно розвивається і в Україні, що було зумовлено як глобальними тенденціями, так і внутрішніми потребами країни. Зокрема у 2007 році в Україні було створено Державний клінічний науково-практичний центр телемедицини Міністерства охорони здоров'я України – єдиний спеціалізований заклад охорони здоров'я, завданнями якого є надання висококваліфікованої комплексної консультативної медичної допомоги населенню з застосуванням сучасних інформаційних та телемедичних технологій, організації заходів з розробки, апробації, впровадження їх та розвитку телемедицини в Україні [4].

Починаючи з 2010 року в усьому світі популярності набувають мобільні додатки для моніторингу здоров'я, а також використання штучного інтелекту (ШІ) для аналізу медичних зображень та консультацій. За визначенням ВООЗ, телемедицина – це метод надання послуг із медичного обслуговування там, де відстань є критичним чинником. Телемедичні послуги – це дистанційні медичні консультації, консилиуми, контроль фізіологічних параметрів організму пацієнта, проведення діагностичних та лікувальних маніпуляцій, обмін результатами обстеження пацієнта, а також відеоконференції, відеосемінари та відеолекції [3].

Тобто, телемедицина дозволяє лікарям оцінювати, діагностувати, проводити дистанційний моніторинг стану здоров'я та лікування пацієнтів без їх особистого візиту, спілкуватися з пацієнтами в режимі реального часу. Це зручно і актуально, оскільки дозволяє лікарю і пацієнту заощадити час. Крім цього, лікар у процесі спостереження і лікування пацієнта, за необхідності, може отримати консультацію іншого лікаря.

Завдяки ринку телемедицини значно скорочуються витрати на лікування, підвищується якість діагностики, що для пацієнтів із хронічними захворюваннями і літніх людей є вкрай важливим [3].

Масове впровадження телемедицини через необхідність дистанційного медичного обслуговування, а також активний розвиток технологій відеоконсультацій, чат-ботів та дистанційного контролю пацієнтів розпочався в умовах пандемії COVID-19, коли люди не мали можливості відвідувати сімейних лікарів через ризики для здоров'я. На сьогоднішній день, в умовах повномасштабного воєнного вторгнення в Україну, актуальність телемедицини збільшилась значно, оскільки при лікуванні у госпіталях важкопоранених військових часто є потреба у проведенні консилиумів лікарів декількох спеціальностей [9]. Більш того зруйнована інфраструктура та вимушене переміщення населення, перерозподіл людських ресурсів з критичних секторів [10] внаслідок бойових дій ускладнює доступ до медичних послуг в Україні. У таких обставинах телемедицина стає критично важливим інструментом для надання медичної допомоги. Відповідно, даний напрямок медицини дає змогу отримати консультацію лікаря незалежно від місця перебування пацієнта.

Внутрішньо переміщені особи, військові, люди в окупованих або прифронтових територіях можуть зв'язатися з фахівцем, не ризикуючи своїм життям у пошуках лікарні. Немає потреби витратити години чи навіть дні на дорогу до найближчого медичного закладу, натомість пацієнти можуть швидко зв'язатися з лікарем через відеозв'язок або месенджери. Це особливо важливо при наданні першої медичної допомоги чи термінових консультацій. Пацієнти з діабетом, гіпертонією, серцево-судинними хворобами та іншими хронічними захворюваннями можуть продовжувати спостереження у лікарів та коригувати лікування, зокрема, і геріатричні пацієнти як одна з найбільш вразливих груп [7]. Завдяки телемедицині люди можуть отримувати також консультації психологів та психотерапевтів, що допомагає підтримувати ментальне здоров'я в кризових умовах. Також завдяки використанню дистанційних інформаційних технологій досвідчені міжнародні і вітчизняні фахівці можуть навчати військових медиків, волонтерів та звичайних громадян навичкам надання першої допомоги, що сприятиме порятунку життя на полі бою та в тилу.

Таким чином, телемедицина у воєнний час рятує життя, розширює можливості медичної допомоги та зменшує навантаження на лікарів, тому її розвиток є стратегічно важливим. Даний напрям не лише забезпечує доступ до своєчасної медичної допомоги, а й сприяє стабільності і розвитку медичної системи, змінюючи підхід до надання медичних послуг та покращуючи доступність медичної допомоги навіть у найскладніші часи. Відповідно, майбутні фахівці-медики при опануванні освітньої програми і набутті професійної кваліфікації мають здобути знання і сформувати компетентності для забезпечення проведення дистанційних консультацій, використовуючи фахово грамотно відеозв'язок, чати, телефонні дзвінки; телемоніторингу, що забезпечуватиме відстеження стану пацієнтів через носимі пристрої; електронні медичні записи з метою збереження історії хвороби і діагнозів тощо [9].

Література:

1. Владзимирський А. В. Перше застосування телемедицини в Україні: Мар'ян Франке та Вітольд Ліпінські / А. В. Владзимирський, О. М. Стадник, М. Карлінська // Український журнал телемедицини та медичної телематики. - 2012. - Т. 10, № 1. - С. 18-26. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ujtm_2012_10_1_5.
2. Жуковська А.Ю., Чигур О.В. Інноваційні технології надання медичних послуг. Інноваційна економіка – 1, 2022 [90] с. 60-66.
3. Запорожан Л. П., Теренда Н. О., Литвинова О. Н., Панчишин Н. Я., Феш М. С. Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. 2020. № 2 (84). с. 65-71.
4. Про утворення Державного клінічного науково-практичного центру телемедицини МОЗ України : Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 25.05.2007 року № 269.
5. Кулик А.Я., Мотигін В.В., Кулик Я.А., , Книш Б.П. Телемедицина. Комп'ютерні системи та інформаційні технології. – Вінниця ВНМУ 2020. 293 с.

6. Дубовенко З.О., Лехніцька С.І. Індивідуальна освітня траєкторія студентів іноземців медичного факультету / З.О. Дубовенко, С.І.Лехніцька// "Implementation of modern science and practice", 2021. – с. 350-352.
7. Дубовенко З. О., Лехніцька С. І. Дисципліна «геронтологія та геріатрія» як вагомий складник підготовки здобувачів вищої освіти спеціальності 222 «Медицина» // Природнича освіта та наука. – 2024. – № 3. – С. 22–26.
8. Дубовенко З.О., Лехніцька С.І. Компетентнісно-орієнтований підхід при викладанні вибіркових дисциплін здобувачам вищої освіти спеціальності 222 "Медицина"/ З.О. Дубовенко, С.І.Лехніцька// "«World ways and methods of improving outdated theories and trends», 2024. – с. 209-211.
9. Дубовенко З. О., Лехніцька С. І., Семикрас Т.І. Компетентнісно-орієнтований підхід при викладанні дисципліни «телемедицина» здобувачам вищої освіти галузі знань 22.Охорона здоров'я // Problems of students in universities and new ways of solving them. – 2025. – С. 155–158.
10. Leknitska, S., & Sakhandia, I. (2024). The development of educational gerontology in Ukraine under martial law. *Scientific Bulletin of Mukachevo State University. Series "Pedagogy and Psychology"*, 10(3), 17-28. <https://doi.org/10.52534/msu-pp3.2024.17>
11. Marescaux J. Telerobotic laparoscopic cholecystomy: initial clinical experience with 25 patients / J. Marescaux, M. Smith, D. Folscher et al. // *Ann Surg.* – 2001. – № 234. – P. 1 – 7.
12. Marescaux J. Transatlantic robot-assisted telesurgery / J. Marescaux, J. Leroy, M. Gagner et al // *Nature.* – 2001. – № 413. – P. 379 – 380.
13. Mark R.G. Telrmedicine system: the missing link between homes and hospital / R.G. Mark // *Mod. Nurs. Home* – 1974, № 32(2). – P. 39 – 42.
14. Telesurgery / Ed. By Kumar S., Marescaux J. – Berlin-Heidelberg: Sprynger-Verlag, 2008. – 190 p.